یادداشت

فرامتن سفر پزشکیان به چین

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

سفرهای خارجی رؤسای جمهور معمولاً در نگاه نخست به‌عنوان رویدادهای تشریفاتی دیده می‌شوند، اما در بسیاری از موارد آنچه در پشت درهای بسته این سفرها رقم می‌خورد، سرنوشت اقتصاد کشورها را تغییر می‌دهد. سفر پیش‌روی مسعود پزشکیان به چین نیز از همین جنس است. این سفر دقیقاً در آستانه اجلاس سازمان همکاری شانگهای انجام می‌شود و زمانبندی آن به گونه‌ای است که نمی‌توان آن را صرفاً یک حضور نمادین یا سخنرانی در یک نشست بین‌المللی دانست. چین را معمولاً دومین اقتصاد بزرگ جهان می‌نامند اما به زعم برخی خبرگان، صورت صحیح این گزاره «اقتصاد اول جهان» است. فارغ از این جایگاه، چین بازیگری اثرگذار در جهان امروز است و تنظیم روابط طرفین به منظور تأمین منافع جمعی، می‌تواند در شرایط سخت کنونی دریچه‌ای با مختصات جدید باشد. سال‌هاست درباره همکاری با شرق سخن می‌گوییم اما در عمل کمتر توانسته‌ایم از ظرفیت‌های موجود بهره‌مند شویم، بنابراین این سفر بیش از آنکه یک رویداد دیپلماتیک معمولی باشد، می‌تواند فرصتی برای بسترسازی جدید به منظور بهره‌گیری بیشتر از ظرفیت‌های اقتصادی باشد.

روابط ایران و چین سابقه‌ای طولانی دارد و از دوران جاده ابریشم تا امروز نوعی پیوند تاریخی میان دو ملت برقرار بوده است، بااین‌حال روابط مدرن دو کشور بیشتر بر پایه منافع اقتصادی و انرژی استوار بوده است. چین در دهه‌های اخیر یکی از خریداران اصلی نفت کشورمان بوده و در دوره‌های تحریم‌های تحمیلی، به‌نوعی دریچه تنفس محسوب شده است، بااین‌حال این روابط هیچ‌گاه به سطح یک شراکت جامع و پایدار ارتقا نیافته است، حتی سند ۲۵ساله‌ای که چند سال پیش میان دو کشور امضا شد، باوجود ظرفیت‌های گسترده‌ای که در حوزه انرژی، حمل‌ونقل، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و فناوری‌های نوین داشت، در سایه نوعی تفکر شرق‌گریز، تاکنون بیشتر روی کاغذ مانده و به پروژه‌های عملیاتی منجر نشده است. یکی از انتظارات جدی از سفر پزشکیان به چین همین است که این سند از حالت نمادین خارج و به واقعیت اجرایی تبدیل شود. از یک سو فشارهای تحریمی خارجی و از سوی دیگر دیوان‌سالاری داخلی و البته تصمیم‌گیری‌های متناقض و تغییر مداوم سیاست‌ها از جمله دلایل به مرحله اجرا نرسیدن این سند است. اگر سفر رئیس‌جمهور به چین، بتواند این موانع را برطرف یا دست‌کم نقشه راهی روشن برای حل آنها ترسیم کند، می‌توان به آینده امیدوار بود.

در کنار مسئله سند ۲۵ساله، موضوع نفت و انرژی جایگاه ویژه‌ای در روابط دو کشور دارد. چین همچنان یکی از بزرگ‌ترین خریداران نفت کشورمان است و در شرایطی که صادرات نفت تحت فشارهای بین‌المللی قرار دارد، همین خریدار بزرگ به نوعی تضمین‌کننده جریان درآمدی محسوب می‌شود. انتظار می‌رود در جریان دیدارهای دوجانبه، بحث بر سر استمرار و حتی افزایش صادرات نفت به چین جدی‌تر دنبال شود. اهمیت این موضوع آنجایی است که احتمال فعال‌شدن سازوکاری موسوم به «مکانیسم ماشه» و تشدید تحریم‌های شدیدتر در ماه‌های آینده وجود دارد. اگر چنین اتفاقی بیفتد، هرگونه تضمین از سوی پکن مبنی بر ادامه خرید نفت می‌تواند نقش ضربه‌گیر مهمی برای اقتصاد ایفا کند، اما سفر پزشکیان به چین فقط محدود به قراردادهای دوجانبه نیست. حضور در اجلاس سازمان همکاری شانگهای و نشست‌های جانبی آن فرصتی است ایران بتواند جایگاه خود را به‌عنوان عضوی فعال در این سازمان تثبیت کند. عضویت ایران در شانگهای تاکنون بیشتر جنبه نمادین داشته و کمتر به مشارکت در پروژه‌های عینی منجر شده است. حال آنکه این سازمان بستر مناسبی برای همکاری‌های گسترده در زمینه‌های انرژی، حمل‌ونقل، اقتصاد دیجیتال و امنیت منطقه‌ای فراهم می‌کند. اگر ایران بتواند با پیشنهادهای مشخص و قابل‌اجرا در این اجلاس شرکت و نظر چین را جلب کند، راه برای مشارکت در پروژه‌های مشترک باز خواهد شد. این امر ضمن آنکه منافع اقتصادی مستقیم در پی دارد، به تقویت موقعیت کشورمان در معادلات شرق کمک می‌کند.

از زاویه‌ای گسترده‌تر، باید توجه داشت که جهان در حال تجربه تغییر توازن قدرت از غرب به شرق است. چین، هند، روسیه و دیگر قدرت‌های نوظهور آسیایی با سرعت در حال تقویت همکاری‌های اقتصادی و سیاسی خود هستند و طرح‌هایی نظیر «کمربند و جاده» چین عملاً نقشه‌ای تازه برای اقتصاد جهانی ترسیم کرده است. در چنین شرایطی، باید جایگاه خودمان را در این نظم جدید تثبیت کنیم. موقعیت جغرافیایی کشورمان به‌عنوان پل ارتباطی شرق و غرب و منابع عظیم انرژی کشور، فرصت‌هایی بی‌بدیل برای حضور فعال در این روند جهانی فراهم می‌آورد. سفر پزشکیان به چین می‌تواند نشانه‌ای از اراده ایران برای حضور در این تغییرات باشد؛ اراده‌ای که اگر جدی گرفته شود، دستاوردهای بزرگی در پی خواهد داشت، البته نباید ساده‌انگار بود. چین هرچند می‌تواند شریک مهمی برای ایران ما باشد، اما در نهایت کشوری عمل‌گراست که منافع اقتصادی خود را در اولویت قرار می‌دهد و طبعاً مبادلات اقتصادی پکن با کشورهای رقیب ما بیشتر است و به‌خوبی می‌داند که در تعامل با ایران، همیشه سایه فشارهای غرب وجود دارد، بنابراین نباید انتظار داشت چین صرفاً از سر دوستی یا ایدئولوژی حاضر شود هزینه‌های سنگین برای ما بپردازد، اما این به معنای خالی بودن دست ما نیست و باید از ظرفیت‌های بالقوه به خوبی استفاده کنیم.

از سوی دیگر، باید به موانع داخلی نیز توجه داشت. دیوان‌سالاری پیچیده، ناهماهنگی میان نهادها و دستگاه‌های اجرایی و تصمیم‌گیری‌های لحظه‌ای و مهم‌تر از آن دخیل کردن برخی نگاه‌های سیاسی در تأمین منافع جمعی، همانند آنچه مع‌الأسف در برخی نهادهای دولت فعلی در جریان است! مانع بزرگی برای جذب سرمایه‌گذاری و اجرای توافقات بوده است. اگر این مشکلات حل نشود، حتی بهترین توافق‌ها هم روی زمین خواهند ماند. یکی از وظایف دولت پزشکیان این است که با ایجاد هماهنگی در سطح عالی، زمینه را برای اجرای واقعی توافقات فراهم کند.

در کنار مسائل اقتصادی، پیام سیاسی این سفر نیز اهمیت دارد. همزمانی آن با گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال فعال شدن آنچه «مکانیسم ماشه» نامیده می‌شود، این گمانه را قوی کرده است که ایران قصد دارد نشان دهد می‌تواند روابط خود را با شرق گسترش دهد تا فشارهای غربی را خنثی کند. این پیام هم برای افکار عمومی داخلی مهم است، چون به جامعه امید می‌دهد کشور راه‌های جایگزین دارد و هم برای غرب، زیرا نشان می‌دهد فشارهای بیشتر لزوماً به انزوای ایران منجر نخواهد شد.

در مجموع می‌توان گفت سفر پیش روی رئیس‌جمهور کشورمان به چین، سفری عادی نیست. این سفر می‌تواند آغازگر فصلی تازه در روابط اقتصادی و سیاسی ایران با شرق باشد؛ فصلی که در آن سند ۲۵ساله از کاغذ خارج و صادرات نفت تثبیت شود، از طرفی حضور ایران در شانگهای معنا پیدا کند و جایگاه کشور در معادلات آسیایی ارتقا یابد، بااین‌حال تحقق این اهداف نیازمند اراده و پیگیری جدی است. اگر دولت پزشکیان بتواند از این فرصت به‌درستی استفاده کند، شاید بتوان گفت ایران در مسیر تازه‌ای از همکاری‌های راهبردی قرار گرفته است؛ مسیری که می‌تواند در برابر فشارهای غرب سپری اقتصادی ایجاد کند و افق‌های جدیدی برای توسعه کشور بگشاید، اما اگر این فرصت صرفاً به بیانیه‌های پرطمطراق و عکس‌های یادگاری محدود شود، دستاوردی نخواهد داشت.

«مکانیسم ماشه» تیر ندارد خودزنی نکنیم

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین در گفت‌وگو با «جوان»:
از سال ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴ ایران تحت شدیدترین تحریم‌ها بوده که با برجام این تحریم‌ها معلق شد. آیا در آن سال‌ها وضع معیشت مردم بهتر بود یا در سال‌هایی که برجام امضا شد و تمام اقتصاد کشور معطل آن ماند

گزارش یک

بهناز قاسمی

تحریم‌های تحمیلی علیه کشورمان، قدمتی طولانی دارد و در حال حاضر بیش از ۵۰۰تحریم فعال علیه ایران اعمال می‌شود. در روزهایی که اقتصاد کشورمان با انواع مشکلات و سوءمدیریت‌ها مواجه است، اصطلاحی دوباره بر سر زبان‌ها افتاده است؛ «مکانیسم ماشه یا همان اسنپ‌بک.» این عبارت، اگر به درستی برای مردم و افکار عمومی جامعه تبیین نشود، ممکن است از نظر روانی بر بازارهای مالی و تجارت خارجی ما تأثیر منفی داشته باشد. رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین معتقد است در قطعنامه تحریمی شورای امنیت هیچ اشاره‌ای به تحریم فروش نفت و پتروشیمی نشده، بلکه هدف فقط صنایع نظامی، موشکی و هسته‌ای ایران است. از سال‌های ۱۳۸۹ تا نیمه نخست ۱۳۹۵ایران تحت شدیدترین تحریم‌های غرب و امریکا بود اما به درآمد نفتی ۸۰/۳میلیارد دلاری دست یافت که دومین درآمد نفتی بالا در تاریخ کشور پس از انقلاب بود. تجربه سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۵ ثابت می‌کند ایران توانایی قابل‌توجهی برای تطبیق با تحریم‌ها دارد و پیش از این نیز تحریم‌ها را دورزده است. باید با مردم و شرکای تجاری گفت‌وگو و تأثیر منفی این قطعنامه خنثی شود تا بر بازارهای مالی اثر سوئی نداشته باشد.

این روزها فعال شدن مکانیسم ماشه بار دیگر برسر زبان‌ها افتاده است. فضای مجازی پر شده است از تحلیل‌های به اصطلاح آبکی و غیرواقعی که تلاش می‌کند ته دل مردم را خالی کند، حتی برخی ادعا می‌کنند مشاغلی مانند حوزه پوشاک، صنعت خودرو و مسکن به شدت دچار رکود و ورشکستگی شود. در این میان برخی تحلیل‌ها که پیش‌بینی نرخ ارز ۱۶۵هزار تومانی و تورم ۹۰درصدی را مطرح می‌کنند نیز تصویر تیره‌ای از آینده اقتصاد ایران ترسیم می‌کند که قطعاً این سناریوسازی‌ها بیش از واقعیت، التهاب‌آفرین است، همانطور که در روزهای اخیر تأثیرات منفی این تحلیل‌ها بر بازار ارز و دلار تأثیر گذاشت و قیمت‌ها را بالا برد.

تاریخچه تحریم‌های ایران حاکی است تحریم‌ها علیه ایران قدمتی طولانی دارند:

۱۳۳۰: تحریم نفت ایران از سوی انگلیس پس از ملی شدن صنعت نفت.

۱۳۵۸: مسدود شدن ۱۲میلیارد دلار از دارایی‌های ایران پس از اشغال سفارت امریکا.

دهه ۷۰: تحریم سرمایه‌گذاری در نفت و گاز از سوی دولت کلینتون.

۱۳۸۹: قطعنامه ۱۹۲۹ و تحریم‌های گسترده مالی و انرژی.

۱۳۹۴: برجام و لغو موقت بخشی از تحریم‌ها.

۱۳۹۷: خروج ترامپ از برجام و بازگشت سیاست فشار حداکثری، به طوری که امروزه بیش از ۵۰۰تحریم فعال علیه ایران اعمال می‌شود، اما با تکیه بر ظرفیت و توان داخلی این تحریم‌ها کم‌اثر یا بی‌اثر شده است.

■ تجربه ایران از درآمدزایی زیر فشار قطعنامه‌ها

با کلید خوردن مکانیسم ماشه از سوی اروپایی‌ها، شش قطعنامه تحریمی شورای امنیت در حال بازگشت هستند، اما این پایان ماجرا نیست، بلکه آغاز یک نبرد اقتصادی آشنا برای ایران است.

ایران تجربه پنج سال‌زیست ذیل قطعنامه‌های شورای امنیت را دارد اما در آن دوره با انجام ترفندهایی، درآمد نفتی خود را حفظ کرد.

در سال ۲۰۱۱، ایران با وجود فعال بودن هر شش قطعنامه، به درآمد نفتی ۸۰/۳میلیارد دلاری دست یافت که دومین درآمد نفتی بالا در تاریخ کشور پس از انقلاب بود. آمارها در تجربه سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۵ ثابت می‌کند ایران توانایی قابل‌توجهی برای تطبیق با تحریم‌ها دارد و پیش از این نیز تحریم‌ها را دور زده است. علاوه‌براین قیمت جهانی نفت تعیین‌کننده‌تر از تحریم‌هاست؛ اگر قیمت نفت بالا برود، حتی با کاهش جزئی صادرات، درآمد ایران می‌تواند ثابت بماند یا افزایش یابد.

■ در قطعنامه تحریمی شورای امنیت اشاره‌ای به فروش نفت و پتروشیمی نشده است

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق ایران و چین در گفت‌وگو با «جوان» با تأکید بر استفاده از توان و ظرفیت‌های داخلی برای عبور از این مقطع فعلی و فعال شدن مکانیسم ماشه می‌گوید: اتفاقی که افتاده این است که دشمن غربی به سرکردگی امریکا با ایجاد محدودیت‌های نظامی، سیاسی و تجاری بازی‌ای طراحی کرده است که افکار عمومی و جامعه را ملتهب کند. دولت از ماه‌ها قبل، تحریم‌های شش‌بندی دشمنان غربی را پیش‌بینی کرده بود و باید از قبل افکار عمومی و جامعه را آماده می‌کرد. باید به مردم توضیح داده می‌شد که این قطعنامه ربطی به تجارت بین‌الملل و شایعات رکود و ورشکستگی برخی صنایع و مشاغل ندارد. باید به مردم این اطمینان داده می‌شد که ما آماده‌ایم، اما این آماده‌سازی افکار عمومی انجام نشده و بدتر از همه اینکه جنگ جناح‌های سیاسی برای مقصر جلوه دادن جناح مقابل و ایجاد یأس و ناامیدی در میان مردم همان چیزی است که دشمن غربی می‌خواهد و ناخواسته ما در دام آنها می‌افتیم. وی می‌افزاید: دولت و جناح‌های سیاسی و مجلس باید دور از این جدل‌های کثیف سیاسی مفاد قطعنامه را درست و منطقی برای مردم تبیین کنند تا معیشت مردم و روان‌شان، ناخواسته تحت تأثیر قرار نگیرد. در چند روز گذشته هیچ‌کدام از رسانه‌ها ترجمه صحیحی از مفاد این شش قطعنامه به مردم ارائه نداده‌اند و دستگاه‌های عریض و طویل رسانه‌ای حکومت نتوانسته‌اند به درستی موضوع را به مردم توضیح دهند.

حریری تأکید می‌کند: از سال ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴ و نیمه نخست سال ۱۳۹۵ کشور تحت تأثیر شدیدترین تحریم‌ها بود که در سال ۱۳۹۵ با امضای برجام این تحریم‌ها معلق شد. آیا در پنج سالی که تحریم بودیم، معیشت و وضع زندگی مردم بهتر بود یا سال‌هایی که برجام امضا شد و تمام اقتصاد کشور معطل آن ماند؟

حریری می‌گوید: برخلاف شایعات فضای مجازی و برخی تحلیل‌های نادرست و مغرضانه، در هیچ‌کدام از بندهای این قطعنامه تحریمی علیه ایران حرفی از فروش نفت، پتروشیمی و تجارت بین‌الملل نشده است، بلکه هدف تحریم‌کنندگان صنایع نظامی، موشکی و هسته‌ای ایران است، به عبارت دیگر کالاهایی که به مقصد ایران می‌آید یا از ایران خارج می‌شود، باید بررسی شود تا مرتبط با صنایع فوق نباشد، از این رو تجارت خارجی کشور را از منظر روانی تحت تأثیر قرار دادند و به تبع بازار دلار و ارز کشور تحت تأثیر قرار گرفته است.

رئیس اتاق ایران و چین می‌گوید: در شرایط فعلی باید موضوع به درستی برای مردم تبیین شود و با شرکای تجاری ایران وارد گفت‌وگو شویم تا اثرات سوء را خنثی کنیم.

حریری بار دیگر تأکید می‌کند: صنایع، مشاغل و حتی صادرات و واردات ایران تحت تأثیر این تحریم‌ها نخواهد بود و مردم نباید از این بابت نگرانی داشته باشند. برخی اعلام کرده‌اند صنعت خودرو تحت تأثیر قرار می‌گیرد یا واردات خودرو متوقف می‌شود، همگی کذب است و دولت می‌تواند به راحتی با تکیه بر توان و ظرفیت داخلی از این مقطع عبور کند، بدون اینکه حتی معیشت مردم دچار آسیب شود.

وی در پاسخ به اینکه شرکای خارجی را چطور می‌توانیم با خود همراه کنیم، می‌افزاید: به عنوان مثال، طی سه ماه گذشته، چهار بار سخنگوی دولت چین اعلام کرده است تحریم‌های یک‌جانبه علیه ایران را قبول ندارد. روز گذشته هم سفیر چین این موضوع را مجدداً تکرار و تأکید کرد که این قطعنامه‌ها خدشه‌ای به روابط دو کشور وارد نمی‌کند. روز یک‌شنبه هم در سفر رئیس‌جمهور به چین که دیدارهای چندجانبه قرار است برگزار شود، وزرای دولت می‌توانند با همتایان خود وارد گفت‌وگو شوند تا اثرات این قطعنامه را که دشمنان ایران به شدت برای تضعیف روحیه مردم روی آن مانور می‌دهند بی‌اثر کنند.

وی در پاسخ به این سؤال که گزارش اتاق بازرگانی ایران در خصوص اثرات فعال‌سازی مکانیسم ماشه در روزهای اخیر چقدر واقعیت دارد، می‌گوید: این گزارش به هیچ‌وجه مبنا و پایه علمی نداشت و مستند نبود، متأسفانه رسانه‌ای شد، البته قرار نبود منتشر شود اما با شیطنت برخی رسانه‌ای شد. قطعاً این مقاله نظر بخش خصوصی نیست، هرچند از سوی اتاق ایران این مقاله تکذیب شد اما بر بازار ارز و دلار تأثیر منفی گذاشت، به همین دلیل می‌گویم که رسانه‌ها در شرایط فعلی باید سطح آگاهی مردم را بالا ببرند تا در دام این اخبار کذب و منفی نیفتند.

■ قیصری، رئیس فراکسیون نظارت بر صنعت نفت: مکانیسم ماشه تأثیری بر فروش نفت ندارد

همچنین زینب قیصری، رئیس فراکسیون نظارت بر صنعت نفت، گاز و پتروشیمی مجلس در گفت‌وگو با خانه ملت، با اشاره به اثر فعال‌سازی مکانیسم ماشه بر صادرات نفت خام ایران می‌گوید: هفته گذشته در شرایطی سه کشور اروپایی، فرایند فعال کردن مکانیسم ماشه را آغاز کردند که این اتفاق نباید تأثیری بر فروش نفت ایران بگذارد. آنچه در مسیر صادرات نفت ایران مانع ایجاد کرده تحریم‌های نفتی ثانویه امریکاست و در هیچ یک از شش قطعنامه سازمان ملل که با فعال شدن مکانیسم ماشه احیا می‌شوند، خبری از تحریم نفتی نیست، یعنی این قطعنامه‌هایی که با مکانیسم ماشه برمی‌گردند، هیچ کدام شامل تحریم نفتی ایران نیستند، پس طبیعتاً نباید تأثیری نیز بر فروش نفت ایران بگذارند.

وی می‌افزاید: در گذشته نیز بی‌تأثیر بودن قطعنامه‌های سازمان ملل بر صادرات نفت ایران اثبات شده است. مثلاً در بازه زمانی سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ که شش قطعنامه علیه ایران صادر شد، تولید و صادرات نفت ایران اصلاً کم نشد و در سال ۲۰۱۱ نیز این ارقام ثابت بودند.

وی تصریح می‌کند: در سال ۲۰۱۲ و به محض اجرای تحریم‌های امریکا و اروپا، رقم صادرات نفت ایران یک‌میلیون بشکه و سپس در سال ۲۰۱۳ به میزان ۵۰۰هزار بشکه دیگر کاهش یافت. این موضوع نشان می‌دهد عامل مؤثر بر افت فروش نفت ایران، تحریم‌های امریکاست نه قطعنامه‌های سازمان ملل.

■ فشار حداکثری ترامپ شکست خورد

قیصری خاطرنشان می‌کند: اکنون نیز تحریم‌های امریکا نه تنها به قوت خود باقی است بلکه ترامپ در هفت ماه گذشته حدود ۵۰۰تحریم نفتی جدید را ذیل فشار حداکثری علیه فروش نفت ایران اعمال کرده است و مشاهده می‌کنیم رقم صادرات نفت ایران کم نشده است. هم‌اکنون دلیل اصلی افت فروش نفت ایران، یعنی تحریم‌های امریکا بی‌اثر یا کم‌اثر شده است، حال متغیر بی‌تأثیری چون مکانیسم ماشه و قطعنامه‌های سازمان ملل که جای خود دارد.

■ حواس‌مان باشد، گل به خودی نزنیم

این نماینده مردم در مجلس دوازدهم تأکید می‌کند: باید حواس‌مان باشد که در داخل کشور عده‌ای گل به خودی نزنند و مثلاً اطلاعات کشور از طریق همکاری با FATF لو نرود یا با تغییر بی‌دلیل در ساختار فروش نفت کشور، به موضوع فروش ضربه وارد نشود یا رابطه ایران و چین تخریب نشود. اداره اطلاعات انرژی امریکا در گزارشی اشاره کرده قطعنامه‌های سازمان ملل تأثیری بر فروش نفت ایران نداشته و تحریم‌های امریکا در این زمینه مؤثر بوده است.

گزیده خبر

افزایش ۵۰ درصدی تعهدات بیمه گندم

قائم‌مقام صندوق بیمه کشاورزی از افزایش حداقل ۵۰درصدی سقف تعهدات پرداخت غرامت در محصول راهبردی گندم (آبی و دیم) برای سال زراعی آینده خبر داد.

به گزارش صداوسیما، بهزاد باباخانی افزود: این اقدام، گامی مهم در جهت تقویت امنیت غذایی کشور و حمایت مالی از کشاورزان ارزیابی می‌شود. وی با تأکید بر اهمیت راهبردی گندم در تأمین معیشت ملی و نقش آن به‌عنوان اصلی‌ترین کالای اساسی در سبد غذایی کشور گفت که این تصمیم در پاسخ به نوسانات اقلیمی، افزایش هزینه‌های تولید و ضرورت حمایت مؤثرتر از تولیدکنندگان اتخاذ شده است. قائم‌مقام صندوق بیمه کشاورزی همچنین افزود: بخش قابل‌توجهی از زمین‌های زیرکشت گندم در کشور با تهدیداتی نظیر خشکسالی و سرمازدگی مواجه هستند و حمایت بیمه‌ای مؤثر می‌تواند نقش کلیدی در حفظ انگیزه تولیدکنندگان و استمرار تولید ایفا کند. این اقدام همچنین به کاهش فشارهای مالی در زمان بروز بحران‌ها کمک کرده است و مسیر پایداری در تأمین گندم کشور را هموارتر می‌سازد. بهزاد باباخانی گفت: صندوق بیمه کشاورزی مصمم است با اصلاح سیاستگذاری‌ها و بازنگری در ترکیب پورتفوی بیمه‌ای، سطح تعهدات خود را در محصولات اساسی و راهبردی به شرایط واقعی نزدیک کند و در سال زراعی پیش‌رو، محصول گندم به‌عنوان اولویت نخست در این مسیر قرار دارد.

تفاهم‌نامه احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر روستایی امضا می‌شود

وزارت نیرو و وزارت کشور امروز با امضای تفاهم‌نامه‌ای مشترک، احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر مقیاس کوچک در روستاهای کشور را آغاز می‌کنند.

به گزارش صدا و سیما، به منظور اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های دولت چهاردهم برای ارتقای بهره‌وری انرژی و توسعه استفاده از منابع تجدیدپذیر و پاک، تفاهم‌نامه همکاری مشترک امروز با حضور مسعود نصرتی، معاون وزیر کشور و رئیس سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و محسن طرزطلب، معاون وزیر نیرو و رئیس ساتبا به میزبانی سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها به امضا می‌رسد. بر اساس این تفاهم‌نامه، بسترسازی برای احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر تا ظرفیت سه مگاوات از سوی دهیاری‌ها، شرکت‌های تعاونی دهیاری‌ها و اتحادیه‌های ذی‌ربط در روستاهای کشور فراهم می‌شود.

احداث نیروگاه‌های مقیاس کوچک در چارچوب مدل‌های توسعه‌ای ساتبا و از طریق انعقاد قرارداد خرید تضمینی برق به صورت بلندمدت با متقاضیان انجام می‌شود.

شناسایی ۸ هزار انشعاب غیرمجاز برق در استان تهران

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران اعلام کرد: تاکنون حدود ۸هزار انشعاب غیرمجاز شناسایی و جمع‌آوری شده است که مصرفی معادل بیش از ۹۰میلیون کیلووات‌ساعت داشته‌اند؛ اقدامی که نقش مهمی در مدیریت بار شبکه و پایداری برق ایفا کرده است.

به گزارش صدا و سیما، اکبر حسن‌بکلو گفت: تاکنون حدود ۸هزار انشعاب غیرمجاز شناسایی و جمع‌آوری شده است که مصرفی معادل بیش از ۹۰میلیون کیلووات ساعت داشته‌اند. همچنین بیش از ۳۰هزار کنتور هوشمند برای مشترکان پرمصرف خانگی و تجاری نصب و کنترل‌پذیر شده است. این کنتورها به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که در صورت مصرف خارج از الگو، برق مشترک در چند مرحله به‌طور خودکار قطع می‌شود و در صورت تداوم تخلف، قطع کامل اشتراک انجام خواهد شد. وی همچنین با اشاره به وضعیت مصرف در روزهای اخیر نیز اظهار کرد: با تعطیلی شنبه و یک‌شنبه هفته گذشته (ابتدای شهریورماه)، حدود ۴هزارو ۵۰۰مگاوات‌ساعت برق (رقمی معادل مصرف بیش از ۱/۵میلیون خانوار) در استان صرفه‌جویی شد. این اقدام موجب کاهش حداقل ۲۷۰مگاوات بار در شبکه و افت ۳۱درصدی آسیب به تجهیزات و تأسیسات برق‌رسانی شد.

خبر

ایران و روسیه از زمین، هوا و دریا به هم می‌رسند

ایران و روسیه با برگزاری نشست‌هایی در مسکو به دنبال تقویت همکاری‌های حمل‌ونقلی خود ذیل پروژه‌های مهمی مانند راه‌آهن رشت- آستارا، کشتی‌های کروز در دریای خزر و پروازهای بین دو کشور و محورهای اصلی این رایزنی‌ها هستند.

به گزارش فارس، در دیداری که اخیراً بین کاظم جلالی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در مسکو و آندری نیکیتین، وزیر حمل‌ونقل فدراسیون روسیه (ششم شهریور) برگزار شد، موضوعات کلیدی مرتبط با حمل‌ونقل و ترابری بین دو کشور مورد بحث و بررسی قرار گرفت. این نشست که با حضور معاونان و کارشناسان وزارت حمل‌ونقل روسیه برگزار شد، بر لزوم تسریع در پروژه‌های حمل‌ونقلی، به ویژه راه‌آهن رشت- آستارا، تأکید داشت. پروژه راه‌آهن رشت- آستارا به عنوان حلقه مفقوده کریدور بین‌المللی شمال- جنوب (INSTC) شناخته می‌شود و قرار است ارتباط میان راه‌آهن‌های ایران، روسیه و جمهوری آذربایجان را برقرار کند. این خط ریلی ۱۶۲کیلومتری با ظرفیت حمل حداقل ۱۵میلیون تن بار در سال، می‌تواند به عنوان یک کاتالیزور برای مبادلات تجاری بین دو کشور عمل کند. بنا بر این گزارش، وزارت حمل‌ونقل فدراسیون روسیه همچنان در حال کار روی رفع محدودیت‌های زیرساختی و ایجاد شرایط قیمت‌گذاری رقابتی و تشکیل یک پایگاه حمل و نقل است. این وزارتخانه در بیانیه خود افزود: در مسیر غربی کریدور شمال- جنوب، ما در حال توسعه خدمات چندوجهی انتقال کالا در حمل‌ونقل جاده‌ای هستیم. در این دیدار، وزیر حمل‌ونقل روسیه نیکیتین اعلام کرد که حجم مبادلات جاده‌ای کالا بین ایران و روسیه در سال ۲۰۲۴ میلادی شاهد رشد ۱۲/۸درصدی بوده و در حال حاضر این بخش به طور فعال در حال توسعه است. این روند نشان‌دهنده عزم دو کشور برای تقویت روابط تجاری و اقتصادی است.

علاوه بر پروژه‌های ریلی، موضوع حمل‌ونقل دریایی نیز در این نشست مورد بررسی قرار گرفت. طرفین بر اهمیت توسعه خدمات چندوجهی در حمل‌ونقل کالا و ایجاد شرایط رقابتی برای قیمت‌گذاری تأکید کردند، همچنین بررسی چشم‌انداز راه‌اندازی خط کشتیرانی کروز بین بنادر دریای خزر به عنوان یکی دیگر از نقاط قوت همکاری‌های دریایی دو کشور مطرح شد. وزارت حمل‌ونقل روسیه یادآور شد که روند مثبتی در زمینه حمل و نقل هوایی وجود دارد؛ از ۱۵مرداد ۱۴۰۴، شرکت روسی آئروفلوت پروازهای مسکو- تهران را از سر گرفت و شرکت ماهان ایر ایران نیز پروازهایی را در مسیرهای تهران- مسکو و تهران- گروزنی انجام می‌دهد.

این پروازها به افزایش ارتباطات هوایی و تسهیل سفرهای تجاری و گردشگری بین دو کشور کمک خواهد کرد.

در مجموع، این رایزنی‌ها نشان‌دهنده عزم ایران و روسیه برای گسترش همکاری‌های حمل‌ونقلی در حوزه‌های مختلف است. با توجه به پروژه‌های در حال توسعه و رشد حجم مبادلات، به نظر می‌رسد روابط اقتصادی و تجاری دو کشور در سال‌های آینده به طور قابل توجهی تقویت خواهد شد.

آگهی تجدید مناقصه عمومی همزمان
با ارزیابی (یکپارچه) دو مرحله‌ای (نوبت اول)
ARAS FREE ZONE
خرید ترانسفورماتورهای قدرت و کمکی و زمین مربوطه جهت احداث پست فوق توزیع ۱۳۲/۲۰ کیلوولت شماره یک واقع در سایت صنایع سنگین ارس
شماره فراخوان: ۲۰۰۴۰۹۱۷۵۰۰۰۰۰۵۴
سامانه تدارکات دولت الکترونیک: www.setadiran.ir
متن کامل آگهی در سایت: www.arasfz.ir
اداره کل روابط عمومی و امور بین الملل سازمان منطقه آزاد ارس